

บทที่ 2

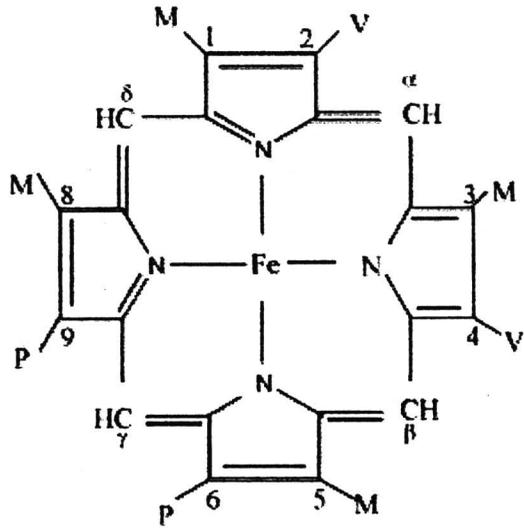
บทบาทของสารที่เกี่ยวข้อง

อนุมูลอิสระมีบทบาทสำคัญในกระบวนการการเกิดโรคทั้งเป็นสาเหตุของการเกิดโรคและเป็นปัจจัยที่ทำให้โรครามีพัฒนาการอย่างรวดเร็วและมีความรุนแรงขึ้น อนุมูลอิสระทำให้เกิดความเสียหายต่อสารชีวโมเลกุลเช่น ไขมัน โปรตีน ดีเอ็นเอ ความเสียหายต่อสารชีวโมเลกุลเหล่านี้เป็นเหตุให้เกิดความบกพร่องในการทำงานของสารชีวโมเลกุลอันเป็นเหตุทำให้เกิดโรคต่างๆเช่น มะเร็ง เบาหวาน โรคระบบประสาทต่างๆ เป็นต้น

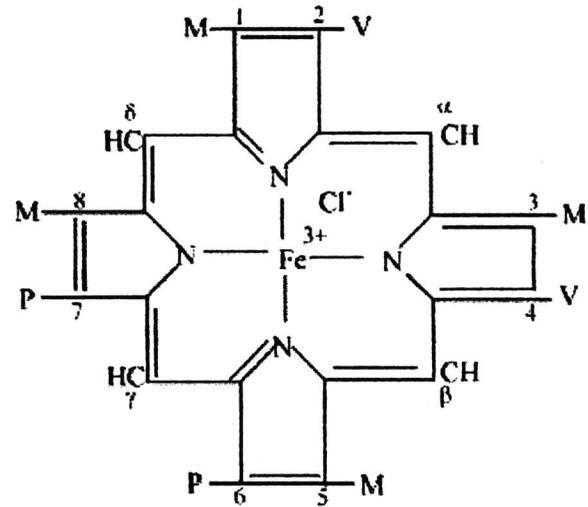
ฮีม (Heme) เป็นโมเลกุลที่พบได้ในสิ่งมีชีวิตที่ใช้ออกซิเจนทำหน้าที่ต่างๆภายในเซลล์เช่น กระบวนการเมตาบอลิซึมยา (ไซโทโครม พี 450) ไซโทโครมที่ใช้ในกระบวนการหายใจในไมโทคอนเดรีย เช่น ไซโทโครม ซี ไซโทโครม ซีออกซิเดส เป็นต้นนอกจากนี้ฮีมยังมีหน้าที่ควบคุมการสร้างโปรตีนเช่น กลอบบูลิน (globulin) ไซโทโครมไมอีโกลอปอร์ออกซิเดส และฮีมออกซิจีเนส (Heme oxygenase) แต่อย่างไรก็ตามในช่วงระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา มีการศึกษาพบว่าการมี ฮีมอิสระมากเกินไปในร่างกายนั้นก่อให้เกิดพิษจากฮีมอิสระนั้น

โครงสร้าง การสังเคราะห์และการทำลายโมเลกุลของฮีม

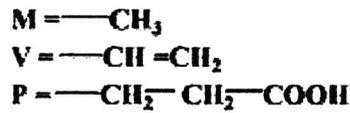
ฮีมเป็นโมเลกุลที่ประกอบขึ้นจากโปรตีนและโลหะ (metallo- compound) ประกอบด้วยโมเลกุลของเหล็กซึ่งจับกับวงแหวนไพโรล 4 วง (tetrapyrrole) ในรูปของ protoporphyrin โครงสร้างของฮีมแสดงดังรูปที่ 2.1

Heme (Ferroporphyrin)

Hemin (Ferriprotoporphyrin)

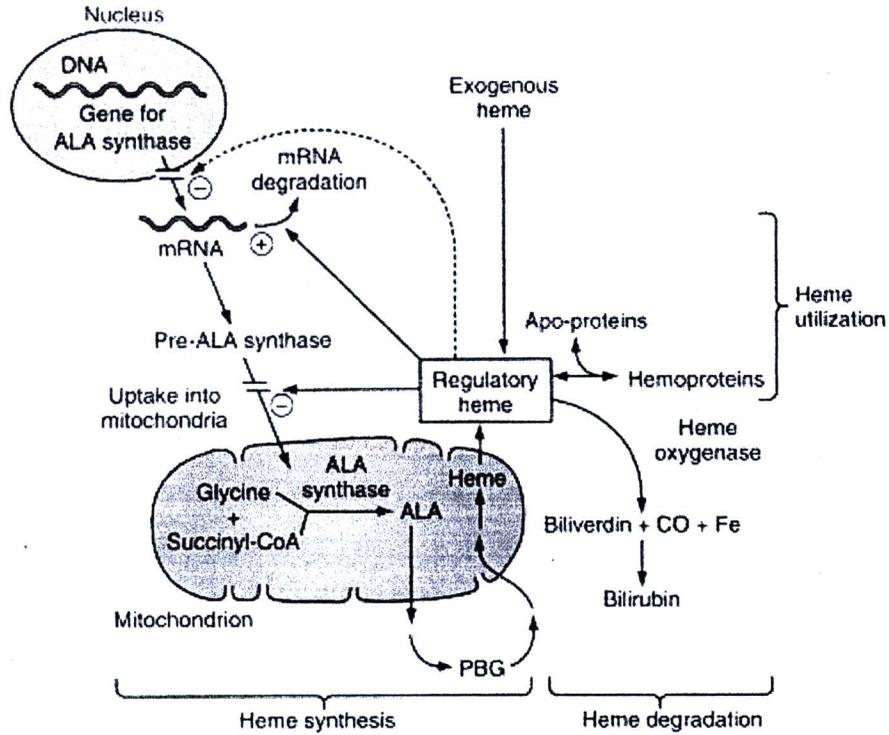

รูปที่ 2.1 โครงสร้างฮีมและฮีมิน

กลไกการสังเคราะห์ฮีม

การสังเคราะห์ฮีมเริ่มจากไกลซีนในไมโทคอนเดรียถูกเปลี่ยนให้เป็น δ -aminolevulinic acid (ALA) ด้วยเอนไซม์ δ -aminolevulinic acid synthase (ALAS) จากนั้น ALA 2โมเลกุลจะมารวมตัวกันเป็น porphobilinogen (PBG) โดยอาศัย ALA dehydrogenase 4 โมเลกุลของ PBG จะถูกเปลี่ยนให้เป็น hydroxymethylbilane โดยให้เอนไซม์ PBG deaminase hydroxymethylbilane จะเปลี่ยนเป็น uroporphyrinogen I และถูกเปลี่ยนให้เป็น coproporphyrinogen I ด้วยเอนไซม์ uroporphyrinogen decarboxylase นอกจากนี้ hydroxymethylbilane ถูกเปลี่ยนให้เป็น uroporphyrinogen III โดยเอนไซม์ uroporphyrinogen III cosynthetase หรือ isomerise uroporphyrinogen III ถูกเปลี่ยนให้เป็น corprophyrinogen III และ protoporphyrinogen IX ในไมโทคอนเดรียตามลำดับ จากนั้น protoporphyrinogen IX ถูกเปลี่ยนให้เป็นฮีม โดยอาศัยเอนไซม์ ferrochelatase กลไกการสังเคราะห์แสดงดัง

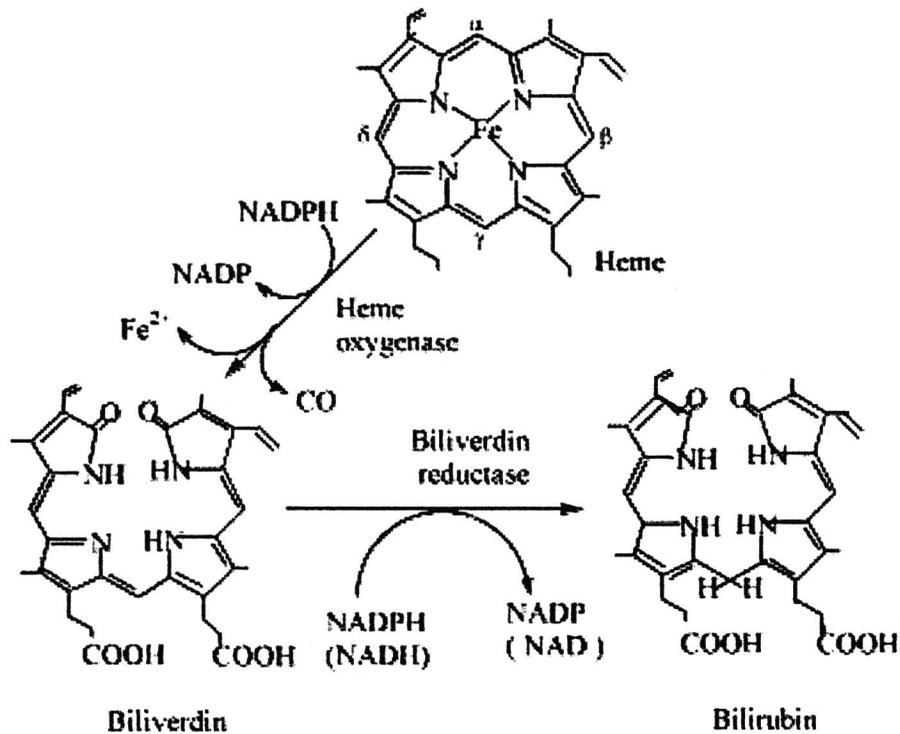
รูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 กลไกการสังเคราะห์ฮีม

กลไกการทำลายฮีม

ในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมฮีมถูกทำลายกลายเป็นบิลิเวอริติน คาร์บอนมอนอกไซด์และเหล็กด้วย เอนไซม์ ฮีมออกซิจีเนส (HO) กลไกดังแสดงในรูปที่ 2.3 การทำงานของฮีมออกซิจีเนสนั้นต้องอาศัยโคแฟกเตอร์ NADPH- ไฮโดรโคโรมที่ 450 รีดักเทส โดยเปลี่ยนฮีมให้กลายเป็นบิลิเวอริติน (biliverdin) และบิลิเวอริตินก็จะถูกเปลี่ยนเป็นบิลิรูบิน (bilirubin) ด้วยเอนไซม์ บิลิเวอริตินรีดักเทส (biliverdin reductase) และอาศัย NADPH หรือ NADH เป็นโคแฟกเตอร์

รูปที่ 2.3 กลไกการทำลายฮีโมโดย ฮีโมออกซีจีเนส

รูปแบบของฮีโมออกซีจีเนส

ฮีโมออกซีจีเนส นั้นมีอยู่ 3 รูปแบบคือฮีโมออกซีจีเนส- 1(HO-1) ฮีโมออกซีจีเนส -2 (HO-2) และฮีโมออกซีจีเนส- 3 (HO-3) ฮีโมออกซีจีเนส 1 เป็นโปรตีนที่หนัก 32 กิโลดอลตัน สามารถกระตุ้นให้มีการสร้างเอนไซม์ได้จาก ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ โลหะหนัก ยาที่ใช้รักษาโรคมะเร็ง ผลกระทบที่ได้จากจุลินทรีย์ ภาวะขาดออกซิเจน ภาวะที่มีออกซิเจนมากเกินไป ฮอริโมน ไซโตโครมต่างๆ ฮีโมออกซีจีเนส -2 เป็นโปรตีนหนัก 36 กิโลดอลตัน พบได้ที่สมองและอวัยวะ และฮีโมออกซีจีเนส -3 หนัก 33 กิโลดอลตันมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการทำลายฮีโม

ความสำคัญและหน้าที่ของฮีโม

ความสำคัญของการเหนี่ยวนำฮีโมออกซีจีเนส -1 จากสภาวะเครียดยังไม่มีข้อมูลที่บ่งบอกอย่างแน่ชัดเท่าใดนัก แต่ก็ได้มีการตั้งสมมติฐานว่าฮีโมออกซีจีเนส -1 นั้นสามารถที่จะช่วยป้องกันการเกิดมะเร็งได้นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างฮีโมออกซีจีเนส-1 กับโรคต่างๆนั้นยังไม่มีราย

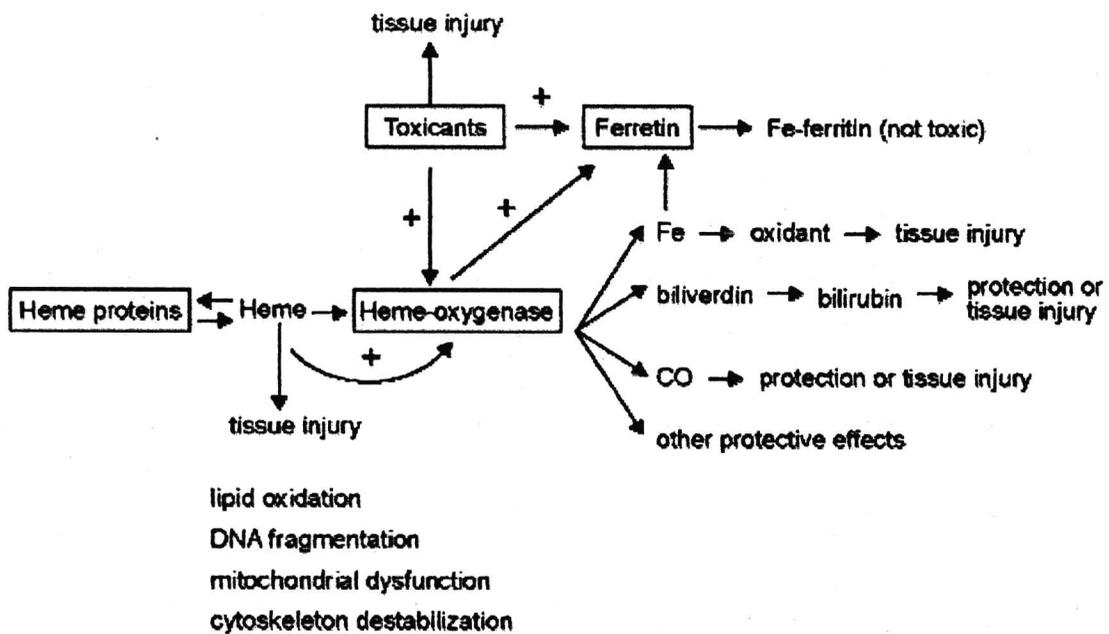
ละเอียดที่ชัดเจน โดยโรคที่มีความเกี่ยวข้องกับฮีโมออกซีจีเนส -1 นั้นแสดงดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 โรคต่างๆที่เกี่ยวข้องกับฮีโมออกซีจีเนส

โรคต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ ฮีโมออกซีจีเนส-1	
ทั่วไป	ปอด
Ischemia reperfusion	Hypoxia
กระบวนการอักเสบ	Emphysema
ระบบภูมิคุ้มกันบกพร่อง	Pleuritis
การเปลี่ยนถ่ายอวัยวะ	Asthma
โรคที่เกี่ยวข้องกับระบบเลือด	ตับ
Myocardial infarction	Sepsis
Atherosclerosis	Cirrhosis
Hypertension	อื่นๆ
Vascular restenosis	Pre-eclampsia and intrauterine
ไต	growth retardation
Acute renal failure	cancer
Glomerulonephritis	Iron-related disorders
Diabetic kidney disease	Keratitis
Polycystic kidney disease	AIDS
Sickle cell renal disease	Retinopathy of prematurity

บทบาทและการป้องกันของฮีม ออกซิจีเนสต่อเนื้อเยื่อที่ได้รับอันตราย

จากการศึกษาพบว่าฮีมออกซิจีเนส 1 นั้นมีบทบาทในการป้องกันเซลล์โดยกลไกนั้นอาจพบว่า HO-1 ยับยั้งกระบวนการอักเสบและการป้องกันเซลล์ชนิด เอนโดทีเลียมและเซลล์ของกล้ามเนื้อเรียบจากสภาวะเครียด กลไกทั้งหมดแสดงดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 บทบาทและการป้องกันของฮีม ออกซิจีเนสต่อเนื้อเยื่อที่ได้รับอันตราย (Pae, et al, 1998)

ฮีมเมื่อถูกทำลายด้วยฮีมออกซิจีเนสผลิตภัณฑ์ที่ได้จะทำหน้าที่ป้องกันอันตรายต่อเซลล์เช่น ไบริรูบิน และคาร์บอนมอนอกไซด์จะช่วยป้องกันเซลล์และเนื้อเยื่อจากอนุมูลอิสระ อีกทั้งยังสามารถกระตุ้นการสร้างโปรตีนฮีมออกซิจีเนสได้ นอกจากนี้เหล็กที่ได้จากการทำลายฮีมนั้นจะเป็นอันตรายต่อเซลล์เนื่องจากเป็นสารที่สร้างอนุมูลอิสระจะถูกกำจัดโดยจับกับเฟอริตินเพื่อลดพิษจากเหล็ก

กลไกการควบคุมฮีมออกซีจีเนส

ปัจจุบันได้มีการศึกษากลไกการควบคุมฮีมออกซีจีเนสระดับโมเลกุลพบว่าการแสดงออกของฮีมออกซีจีเนส 1 นั้นถูกเหนี่ยวนำด้วยอนุมูลอิสระ สารที่มีความสามารถกระตุ้นกลุ่มซัลไฮดริล โลหะหนัก ตลอดจนเกี่ยวข้องกับระดับกลูตาไทโอนที่ลดลง การควบคุมการแสดงออกของฮีมออกซีจีเนส 1 นั้นเกิดขึ้นที่ตำแหน่งปลาย 5' โดยมีตัวควบคุมการสร้างที่เรียกว่า motif จะแปรผันตาม recognition site โดยโปรตีนที่จะจับกับดีเอ็นเอได้แก่ Fos/Jun (AP-1) และ NF-KB/ Rel family

ฮีมที่เกี่ยวข้องกับการเหนี่ยวนำเอนไซม์ฮีมออกซีจีเนส1 ในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมได้แก่

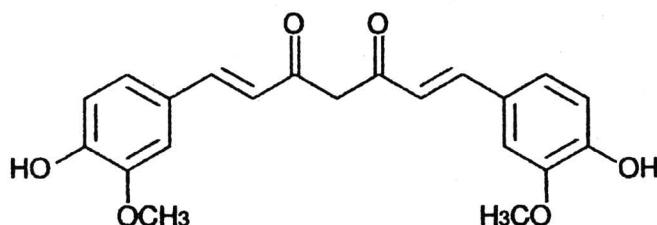
1. Stress response element
2. IL 6 และ hypoxia response element
3. Hypoxia response element
4. Heat shock response element
5. Prostaglandin response element
6. TPA และ cadmium response element
7. Redoxsensitivity transcription factors (NF-E2 related factor2)

สารธรรมชาติที่สามารถเหนี่ยวนำ ฮีโมอกซีจีเนส 1

มีสารหลายชนิดที่มีสมบัติเหนี่ยวนำการสร้าง ฮีโมอกซีจีเนส 1 รูปแบบที่ใช้ในการศึกษาได้ใช้เซลล์ตับ สารส่วนมากที่มีสมบัติพบได้ในพืชที่ใช้ประกอบอาหารและยาสมุนไพรพื้นบ้าน ตัวอย่างเช่น

1. เคอร์คูมิน

เคอร์คูมิน (curcumin, diferuloylmethane) เป็นสารที่กระตุ้นการสร้างฮีโมอกซีจีเนส 1 มากที่สุดเท่าที่มีการศึกษามา เคอร์คูมินมีสีเหลืองได้มาจากขมิ้นโครงสร้างดังรูปที่ 2.5 นิยมนำมาประกอบเป็นอาหาร นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการใช้เป็นยาแผนโบราณ เนื่องจากมีสมบัติหลายอย่างเช่น ด้านการอักเสบ ด้านมะเร็ง ด้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน อีกทั้งยังมีการศึกษาสมบัติในการเหนี่ยวนำฮีโมอกซีจีเนส 1 ในเซลล์มะเร็งตับโดยกลไกที่เกี่ยวข้องได้แก่ การเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ยับยั้งการเกิดอนุมูลอิสระ กระตุ้น Nrf-2 และ mitogen-activated protein kinase (MAP-kinase) ยับยั้งฟอสฟาเตส และยังไม่มีความเป็นพิษต่อเซลล์อีกด้วย

รูปที่ 2.5 โครงสร้างเคอร์คูมิน

จากการศึกษาที่ผ่านมาได้ทดลองใช้เคอร์คูมินเหนี่ยวนำการสร้างฮีโมอกซีจีเนส-1 ในเซลล์หลายชนิด เช่น endothelial , astrocytes, epithelial และ monocyte กลไกการเหนี่ยวนำนั้นผ่าน protein kinase c (PKC) ซึ่งกระตุ้นการสร้างโดย Nrf-2 และ p38 เมื่อทดลองใช้เซลล์โมโนไซด์ ส่วนกลไกอื่นๆเช่น ERK1/2, PI3-kinase, และอนุมูลอิสระต่อการควบคุมการสร้างฮีโมอกซีจีเนสยังต้องศึกษากันต่อไป (Hsu et al., 2007)

2. ฟลาโวนอยด์

ฟลาโวนอยด์เป็นสารต้านอนุมูลอิสระในกลุ่มของโพลีฟีนอล เป็นองค์ประกอบที่พบได้ทั่วไปในพืชที่รับประทานเป็นอาหาร ยาสมุนไพรที่ใช้ต้านมะเร็ง ป้องกันเลือดแข็งตัว ด้านการอักเสบ ด้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน ฟลาโวนอยด์นั้นจัดเป็นสารที่มีฤทธิ์ต้านออกซิเดชันสูงมาก อีกทั้งยังมีสมบัติในการเป็น Michael reaction acceptor ที่ดีอีกด้วย สารในกลุ่มนี้ได้แก่ เคอร์ซีตินซึ่งพบได้ทั่วไปในพืช จากการศึกษพบว่าเคอร์ซีตินนั้นสามารถเหนี่ยวนำ

ให้มีการสร้างฮีมออกซีจีเนสเพิ่มมากขึ้นเพื่อป้องกันการเกิดภาวะเครียดภายในเซลล์โดยผ่านกลไก ERK/Nrf2 หรือ EpRE p38 ,

3. สารประกอบกลุ่มออร์กาโนซัลเฟอร์

สารกลุ่มนี้ได้แก่ diallyl sulfide (DAS), diallyl disulfide (DADS) และ diallyl trisulfide (DATS) พบได้ในกระเทียม จากการทดลองนั้นสารประกอบออร์กาโนซัลเฟอร์สามารถเหนี่ยวนำฮีมออกซีจีเนส1 ในเซลล์ Hep G2 โดยผ่านกลไก Nrf2 หรือผ่าน MAPK

4. สารประกอบไอโซไธโอไซยาเนต

พืชผักเช่น บรอกเคอรี่และ กะหล่ำ จะมีสารพวกไอโซไธโอไซยาเนตสูง ซึ่งมีสมบัติในการเหนี่ยวนำเอนไซม์เฟส 2 และยับยั้งกลไกการเกิดมะเร็งได้ เนื่องจากมีสมบัติยับยั้งเอนไซม์เฟส 1 และกระตุ้นเอนไซม์เฟส 2 เช่นฮีมออกซีจีเนส 1 ได้มีการศึกษากลไกการควบคุมของสารพวกไอโซไธโอไซยาเนตเช่น allyl isothiocyanate, indole-3-carbinol, sulforaphane ต่อการควบคุมการแสดงออกและการทำลายของโปรตีน Nrf-2 และการเหนี่ยวนำแอนติออกซิแดนซ์เอนไซม์เช่น ฮีม ออกซีจีเนส โดยพบว่าสาร allyl isothiocyanate และ sulforaphane มีฤทธิ์เหนี่ยวนำการแสดงออกของโปรตีน Nrf-2, ARE reporter gene และฮีมออกซีจีเนส

5. สารอื่นๆ

1,2,3,4,6-Penta-O-galloyl-beta-d-glucose (PGG) เป็นสารกลุ่มแทนนินพบได้ในพืชสมุนไพรทั่วไป มีฤทธิ์ที่จะเหนี่ยวนำฮีมออกซีจีเนส-1 ในเซลล์มะเร็งตับ (Hep G2) สารนี้สามารถเหนี่ยวนำฮีมออกซีจีเนส-1 โดยผ่านกลไก Nrf-2/ARE

Pae และคณะ (Pae et.al; 2006) ได้ทดลองนำสาร 1,2,3,4,6-penta-O-galloyl-β-D-glucose (PGG) เหนี่ยวนำเอนไซม์ HO-1 และศึกษากลไกการควบคุมการแสดงออกของยีน HO-1 โดยใช้เซลล์ตับ HepG2 จากการศึกษาพบว่า PGG มีผลต่อการแสดงออกของ HO-1 และเป็นสารป้องกันอันตรายต่อเซลล์จากสภาวะเครียดจากการเหนี่ยวนำเซลล์ด้วย t-butyl hydroxide และนอกจากนี้ PGG ยังเหนี่ยวนำ Nrf 2 nuclear translocation และ ERK ซึ่งควบคุมการแสดงออกของ HO-1

Primiano และคณะได้ทดลองใช้สาร 1,2-dithiole-3-thiol (D3T) เพื่อเป็นสารป้องกันมะเร็งแก่หนูขาว พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของกัมมันตภาพเอนไซม์ HO-1 ที่ตับซึ่งสอดคล้องกับปริมาณโปรตีนของเอนไซม์ HO-1

นอกจากนี้แล้ว สาร D3T ยังเหนี่ยวนำให้มีเฟอร์ริตินสะสมเพิ่มมากขึ้นในตับส่งผลให้ลดการสร้างอนุมูลอิสระจากออกซิเจนและลดความเป็นพิษต่อเซลล์จากการเหนี่ยวนำด้วยสารเคมี นอกจากนี้ Poss และ Tonegawa ได้ทดลองเกี่ยวกับศักยภาพของ HO-1 ในการต่อต้านภาวะเครียดภายในหนูที่ไม่มียีนของ HO-1 คือ Hmox1^{-/-} embryonic fibroblasts และเมื่อเติม hemin hydrogen peroxide, paraquat หรือ cadmium chloride พบว่าในตับหนูนั้นเกิดภาวะการตายของเซลล์แบบ necrosis เมื่อให้สารพิษเข้าไปดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า HO-1 นั้นช่วยป้องกันตับไม่ให้เกิดอันตรายต่อดับ

Scapagnini และคณะ(Scapagnini et al; 2002) ได้ทำการศึกษาโดยใช้เคอร์คูมินและคาเฟอิกเพนเอทิล เอสเทอร์ (CAPE) ต่อการแสดงออกของ HO-1 ในเซลล์ Type 1 astrocyte (DI-TNC1) พบว่าสารทั้งสองสามารถเพิ่มกัมมันตภาพเอนไซม์ HO-1 ได้และมีการเพิ่มระดับโปรตีนของ HO-1 ภายในเซลล์และสามารถป้องกันกระบวนการอักเสบและภาวะการณทำลายของเซลล์ประสาท

กรดคาเฟอิก

กรดคาเฟอิก (caffaic acid) เป็นสารในกลุ่มโพลีฟีนอลโครงสร้างดังรูป 4.1 พบได้ในพืชชนิดต่างๆ โดยเฉพาะ เมล็ดกาแฟ ผลมะกอก พืชผักผลไม้ต่างๆ เป็นต้น อนุพันธ์ของกรดคาเฟอิกนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบทั้ง เอไมด์ เอสเทอร์ น้ำตาลเอสเทอร์ จับกับไกลโคไซด์ หรือ อยู่ในรูปของสารประกอบไตรเมอร์ เช่น กรดโรสมาลินิก (rosmarinic acid) สารประกอบไตรเมอร์ เช่น กรดลิธาสเปอร์มิก (lithaspermic acid) เป็นต้น กรดคาเฟอิกมีสมบัติต่างๆ ที่น่าสนใจและได้มีการศึกษามาแล้วเช่นฤทธิ์ต้านเชื้อรา ฤทธิ์ต้านแบคทีเรียและไวรัส ฤทธิ์ต้านการอักเสบ ฤทธิ์ต้านไซ้ข้ออักเสบ ฤทธิ์ต้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน ยับยั้งการแบ่งตัวของเซลล์ กระตุ้นระบบภูมิคุ้มกัน และฤทธิ์ป้องกันระบบประสาท นอกจากนี้กรดคาเฟอิกนั้นยังเป็นสารแอนติออกซิแดนซ์ที่มีศักยภาพและมีกลไกหลายกลไกรวมถึงการกำจัดอนุมูลอิสระ การจับกับโลหะหรือยับยั้งเอนไซม์ที่เหนี่ยวนำให้เกิดอนุมูลอิสระและเกิดลิปิดออกซิเดชันได้ สารต้านอนุมูลอิสระที่พัฒนาสังเคราะห์ขึ้นส่วนใหญ่ออกแบบให้มีโมเลกุลมีขนาดเล็กและใช้โครงสร้างของสารต้านอนุมูลที่มีอยู่ในธรรมชาติและสมุนไพรมาดัดแปลงให้มีสมบัติทางเคมีและฤทธิ์ที่ดีขึ้นซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆคือสารต้านอนุมูลอิสระที่ได้จากสารต้านอนุมูลธรรมชาติและได้จากสมุนไพร ในปัจจุบันได้มีการวิจัยพัฒนาเป็นจำนวนมากเช่นการพัฒนาจากโครงสร้างของวิตามินอี โครงสร้างจากสารโพลีฟีนอลและเคอร์คูมินจากสมุนไพร

สารต้านอนุมูลอิสระที่พัฒนาจากสารต้านอนุมูลธรรมชาติเช่นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างวิตามินอี ซึ่งเป็นวิตามินที่พบได้ทั้งพืชและสัตว์ สามารถป้องกันผนังเซลล์จากอนุมูลอิสระปกป้องผิวจากแสงแดดและ

ป้องกันมะเร็งผิวหนัง แต่เนื่องจากวิตามินอีละลายน้ำได้น้อยและมีฤทธิ์ไม่สูงมากนักจึงได้มีการดัดแปลงโครงสร้างให้มีฤทธิ์ดีขึ้นเช่น dl-tocopheryl nicotinate trolox และอนุพันธ์ต่างๆ โดยพัฒนาดัดแปลงหมู่แทนที่บนนิวเคลียสโครแมนของวิตามินอีหรือเปลี่ยนโครงสร้างของนิวเคลียสโดยยังคงมีหมู่ไฮดรอกซิลอยู่เพื่อให้ได้สารที่ออกแบบและสังเคราะห์ขึ้นมีสมบัติทางเคมีฟิสิกส์ที่เหมาะสมต่อบริเวณที่ออกฤทธิ์และเพิ่มการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนภายในโครงสร้าง ในปี 1992 ได้มีการสังเคราะห์อนุพันธ์ของโครแมนเอไมด์และเอมีนโดยสารเหล่านี้จะมีส่วนนิวเคลียสเป็นโครมานอลเช่นเดียวกับวิตามินอีหรือ trolox และเปลี่ยนหมู่คาร์บอกซิลิกให้เป็นเอไมด์และเอมีนพบว่าเมื่อเป็นส่วนเอมีนของ 21-aminosteroid จะเพิ่มฤทธิ์ด้านการเกิดลิปิดเปอร์ออกซิเดชันมีค่า IC50 เท่ากับ 0.2 ไมโครโมลซึ่งมีความแรงมากกว่าวิตามินอีถึง 100 เท่า นอกจากนี้โอบาและคณะได้ดัดแปลงโครงสร้างของวิตามินอีให้เป็นสารใหม่ 13 สารแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ โครแมนเอไมด์ และนิโคตินิลเอไมด์ สารทั้งสองกลุ่มนี้มีหมู่ไฮดรอกซิลซึ่งเป็นหมู่ที่คอยออกฤทธิ์ยับยั้งการเกิดลิปิดเปอร์ออกซิเดชัน โดยกลุ่มโครแมนเอไมด์มีฤทธิ์ดีกว่ากลุ่มนิโคตินิลเอไมด์และเมื่อนำสารทั้งสองกลุ่มมาทดสอบในกลุ่มหนูถีบจักรที่ได้รับจากการบาดเจ็บทางสมองพบว่าสารทั้งสองสามารถช่วยให้ฟื้นตัวจากการบาดเจ็บที่สมองได้เป็น 200 เท่าของกลุ่มควบคุมและดีเป็น 2 เท่าของกลุ่มที่ได้รับ trolox

สารต้านอนุมูลอิสระที่พัฒนาจากสมุนไพร เช่นอนุพันธ์ของฟีนอลซึ่งมีความสามารถในการให้ไฮโดรเจนทำให้ฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระดีขึ้น และเมื่อทำการสังเคราะห์อนุพันธ์ให้อยู่ในรูปเอสเทอร์และเอไมด์พบว่าสามารถเพิ่มฤทธิ์ด้านการเกิดลิปิดเปอร์ออกซิเดชันได้และเพิ่มฤทธิ์การป้องกันเซลล์ได้อีกด้วย โดยเอไมด์นั้นจะออกฤทธิ์ได้ดีกว่าเอสเทอร์ ซึ่งโอบาและคณะได้ออกแบบสารจากสมุนไพรที่มีหมู่ฟีนอลต่างๆกัน ได้แก่ กรดเพอรูริก กรดวานิลลิก กรดโอไมวานิลลิก และกรดไซลินิก มาสังเคราะห์ให้เป็นกลุ่มเอไมด์โดยทำปฏิกิริยากับ 1-diphenylmethylpiperazine เพื่อเพิ่มความสามารถในการละลายไขมันและผ่านเนื้อเยื่อได้ง่ายจากการทดลองพบว่าอนุพันธ์เอไมด์ของกรดทั้ง 4 มีฤทธิ์ดีกว่า trolox แต่ไม่ดีเท่าเคอร์คูมินจากขมิ้น และเมื่อนำมาทดสอบในเซลล์เพาะเลี้ยงพบว่าสามารถลดอัตราการตายของเซลล์ NG 108-15 เมื่อใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ทำให้เกิดภาวะถูกออกซิไดซ์พบว่าเซลล์นั้นรอดชีวิตอย่างมีนัยสำคัญ (โอบา วัชรคุปต์และคณะ; 2000)